

Nikoh haqida fiqhiy va ahloqiy tahlillar



Dunyoda hamma narsa juft-juft yaratilgan: oy va quyosh, kecha va kunduz, er va osmon, erkak va ayol, musbat va manfiy, issiq va sovuq, go‘zal va xunuk va hokazo. Eng qizig‘i, ana shu barcha juftliklar ajralmasdir, biri birini to‘ldiruvchidir. Musbat va manfiy zarralar birlashsagina elektr quvvatini hosil qilganiday, ikki aks narsa juftlashib, yaxlit bir komil narsani paydo qiladi. Birisiz ikkinchisining qadri, ahamiyati tushib ketadi. Xuddi shu kabi insonlarning juft bo‘lib yashashlari ham nikoh deb ataldi.

Nikoh bu- Payg‘ambarimiz Muhammad Mustafo (s.a.v)ning sunnatlaridan biridir bunga dalil qilib ushbu hadisni misol qilib keltirsak bo‘ladi.

Rasululloh (s.a.v.) “*Nikoh mening sunnatimdir. Bas, kim mening sunnatimdan yuz o‘girsa, mendan emas*”, deganlar. Rasululloh (s.a.v.)ning ushbu so‘zlari nikohga ishora qilinmoqda.

Islom ta’limotiga ko‘ra oila Yaratganning roziligini topish, Payg‘ambar alayhissalom axloqlari, islomiy odob bilan ziynatlanish maqsadida quriladi. Shuning uchun dinimiz oilani nikoh asosida qurishga alohida ahamiyat beradi.

«Nikoh» lug‘atda «qo‘shilish», «jamlanish», «yaqinlashish» ma’nolarini

anglatadi.

Shariatda esa, nikoh bir bog‘lanish bo‘lib, u tufayli huzurlanishni qasd etish, ya’ni, er kishining nikohida shar'an monelik bo‘lmagan ayol kishidan huzur olishini halol qilishdir.¹

Nikoh shariatga muvofiq bo‘lishining uchta asosiy sharti bor:

1. "Iyjob va qabul", ya'ni arning og‘zaki taklifi va xotin tomonning bu taklifni qabul qilishi. Iyjob va qabul ochiq so‘zlar bilan izhor qilinishi kerak.
2. Nikoh chog‘ida ikki erkak guvohning hozir bo‘lishi, guvohlarsiz qilingan nikoh hisobga o‘tmaydi.
3. Mahr belgilanishi, ba'zilar o‘ylaganiday, mahrning urfdagi "qalin puli", "sut puli" kabilarga aloqasi bo‘lmay, bu kelinning hurmati, ota xonadonidan kuyov xonadoniga kelib, o‘zini eriga bag‘ishlagani, dilini kuyovga moyil qilish uchun kuyov tomonidan chin ko‘ngildan beriladigan muayyan mablag‘, taqinchoq yoki kiyim-kechakdan iborat hadyadir. U kelinning shaxsiy mulki sanaladi, unga hech kim egalik qilolmaydi. Ayrim joylarda bo‘lganiday, "Mahriga bir uy-dahliz sigiri bilan" degan gaplarning mahrga aloqasi yo‘q, chunki bular kelinning mulki sifatida rasmiy xatlab berilmaydi. Shariat talabiga ko‘ra, mahrning ko‘piga chegara yo‘q, ammo bunda haddan oshmagan ma‘qul. "*Mahri oz kelinning barakoti ko‘p bo‘ladi*", degan hadisi sharif bor. Agar kelin xohlasa, o‘z ixtiyori bilan eri foydasiga undan voz kechishi ham mumkin. Agar mahr nikoh paytida aytilmasa ham keyinchalik baribir kelunga berilishi shart.

Islomda oila diniy mohiyatga ham ega. Oila qurish haj kabi ham moliyaviy, ham badaniy ibodatdir. Ba'zi olimlar oila qurish nafl namozlaridan fazilatliroq deganlar.

¹ Шайх Мухаммад Содик Мухаммад Юсуф. Кифоя. “Sharq” нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси бош таҳририяти, 2008.

Alloh taolo aytadi: "**Alloh sizlar uchun o‘zlaringizdan juftlar yaratib, juftlaringizdan sizlar uchun o‘g‘illar va nabiralar paydo qildi...²**" (Nahl surasi, 72-oyat). Payg‘ambar alayhissalom bir hadislarida: "**Nikoh mening sunnatimdir, kim sunnatimdan voz kechsa, u mendan emas (ya'ni ummatimdan emas)**", deganlar. Demak, nikoh asosida turmush qurish Alloh taoloning buyrug‘i, Payg‘ambar alayhissalomning sunnatlari ekan, musulmon kishi oila qurish yo‘lida harakat qilishi, "qo‘li kaltaligi"ni ro‘kach qilib, buni paysalga solmasligi, oilasini shar‘iy nikoh asosida qurishi lozim. Nikoh tufayli inson o‘z nasl-nasabining pokligini saqlaydi, iffatini asraydi, buzuqlik, zino singari harom ishlardan tiyiladi.

Nikoh orqali dunyoga kelgan farzand go‘zal xulq-atvorli bo‘ladi. Odobli, bilimdon, aqlli va iymon-e’tiqodli farzand har bir ota-onaning orzusi. Bu haqda Birinchi Prezidentimiz shunday deganlar: “Yoshlarimizni har tomonlama sog‘lom va barkamol etib tarbiyalash, hayot abadiyligi, avlodlar davomiyligini ta‘minlaydigan ma‘naviyat qo‘rg‘oni bo‘lmish oilani mustahkamlash bugungi kunda barchamizning nainki asosiy vazifamiz, balki insoniy burchimizga aylanishini istardim”³. Hammamizga ayon bo‘lishi tabiiyki, dunyodagi eng saodatli va eng ibratli oila Payg‘ambarimiz (s.a.v)ning oilalari deb bemalol aytishimiz mumkin. Darhaqiqat, insoniyatning gultoji bo‘lmish Payg‘ambar (s.a.v) ham oila atalmish ajib maskanda ulg‘aydilar, unib-o‘sdilar va shu oshiyonning doimiy vakili edilar. Zero, oila qo‘ynida yashash barcha Payg‘ambar alayhissalomlarning sunnatlaridir. Alloh taolo:

«Darhaqiqat, Sizdan ilgari ham (ko‘p) payg‘ambarlar yuborganmiz va ularga xotinlar va surriyotlar bergenmiz...»⁴, degan (*Ra‘d*, 38).

Payg‘ambarimiz Muhammad (s.a.v) xitob qilinayotgan ushbu oyatda Alloh taolo oilali bo‘lish, uylanish va surriyotli bo‘lish barcha Payg‘ambar alayhissalomlarning sunnatlari ekanligi bayon etmoqda.

² Куръони карим маъноларининг таржима ва тафсири. Таржима ва тафсир муаллифи Шайх Абдулазиз Мансур. Т.: "Тошкент Ислом университети" нашриёт – матбаа бирлашмаси. 2004.

³ Каримов И.А." Юксак маънавият –енгилмас куч" Тошкент „Маънавият”, 2008. 56-бет.

⁴ Куръони карим маъноларининг таржима ва тафсири. Таржима ва тафсир муаллифи Шайх Абдулазиз Мансур. Т.: "Тошкент Ислом университети" нашриёт – матбаа бирлашмаси. 2004

Ulamolarimiz kishilarning xolatiga qarab nikohda bo‘lishlarini xukmini 6 ta deb ittifoq qilganlar:

1. Uylanish farz – mahr va ayol nafaqasiga yetarli moli bor, faqat uylanish bilan zinodan saqlana oladigan kishilarga.
2. Uylanish vojib – mahr va ayol nafaqasiga yetarli moli bor, uylanmasa zinoga ketish xavfi bo‘lgan kishilarga.
3. Uylanish sunnati muakkada – mahrga va ayol nafaqasiga yetarli moli bor, jinsiy munosabatga layoqatli kishilarga. Hanafiylar buni vojibga yaqin deyishgan.
4. Uylanish harom – mahr va ayol nafaqasiga qodir bo‘lmagan, ayolga zulm qilishi aniq bo‘lgan, jinsiy layoqati yo‘qligi aniq kishilarga.
5. Uylanish makruh. Mahr va nafaqadan, zulmdan yo jinsiy ojizlikdan xavf qilgan kishilarga.
6. Muboh – Uylanishga rag‘bat qildiruvchi narsalar ham, undan man qiluvchi narsalar ham bo‘lmagan xolda nikoh muboh bo‘ladi.

Nikohning rukni haqida hamma mazhablar bir ovozdan iyjob va qabulni birinchi o‘ringa qo‘yganlar. “Iyjob” nikohda ishtirok etadigan ikki tomonning biridan shu masalada avval sodir bo‘lsa, “Qabul” ikkinchi o‘rinda sodir bo‘ladigandir. Misol uchun bir erkak ayol kishiga, menga xotin bo‘lishga rozimisan, desa “iyjob” bo‘ladi. Ayol unga roziman, deb javob bersa “qabul” bo‘ladi. Yoki aksincha bo‘lishi ham mumkin. Valiylar yoki vakillar orqali ham “iyjob-qabul” bo‘lishi mumkin. Hanafiy mazhabida faqat iyjob va qabulgina nikohning rukni hisoblanali.

Rasululloh (s.a.v.): “*Juvon ayoldan maslahat so ‘ramay turib nikohlanmas. Qiz boladan izn olinmay turib nikohlanmas*” dedilar. Ey Allohnning Rasuli, izn qanday bo‘lur deyishdi. “*Sukut saqlamog ‘i*”, dedilar”. Boshqa rivoyatda: “*Juvon xotin o‘z nafsiغا valiysidan ko‘ra haqliroq. Qiz boladan esa, izn so ‘ralur. Uning izni sukutdir*” deyilgan.

Fiqhiy kitoblardagi nikoh boblari ko‘zdan kechirilsa, ularda nikohning o‘ta ahamiyatli ekani va musulmonlar tomonidan eng ko‘p o‘rganilgan masalalardan biri ekani ayon bo‘ladi.

Xulosa qilib aytganda eng mukammal din bo’lmish Islom oilaning pokligi, kamoloti, osoyishtaligiga hamisha katta e’tibor bilan qarab keladi. Oilaning bosh hujjati sanalmish nikohni inson munosabatlari ichida eng muqaddas aloqa, deb hisoblaydi. Nikohsiz aslo oila bo’lolmasligini qayta – qayta ta’kidlaydi. Nikoh – Allohning amri bilan, Payg’ambar (s.a.v)ning sunnatlari bilan, mo’min – musulmonlarning guvohligida bog’lanadigan aloqa bo’lgani uchun muqaddas sanalgan.

XULOSA

Xulosa qilib aytganda goho hayotimizda ayrim noto’g’ri tushunchalarga duch kelib qolasan kishi. Ba’zi odamlarga “O’g’lingiz ulg’ayapti, uylantirib qo’ying yoki qizingizni bo’yi yetibdi, turmushga bering”, desangiz, mingta bahona topishadi. “Topganim to’ya yetmaydi, ozgina sep yig’ishimiz kerak”, “Ha, endi to’yni kattaroq qilmoqchi edik, hosilni yig’ishtirib olaylik”, deyishadi. Bu bahonalar noto’g’ri. Oila qurish kambag’allikka sabab bo’lmaydi yoki qo’li qisqalik tufayli oila qurishni kechiktirish ham yaramaydi. Zotan, Alloh Taoloning marhamati bilan oila qurgan yoshlarning hayoti to’ydan keyin ko‘p o’tmay farovonlashib, yaxshilanib ketadi. Odatda ko’chada tentirab, bemaqsad, beish yurgan erkaror yigitlar uylangach, tezda o’zgaradi. Zimmasiga oila ma’suliyati tushib, jiddiylashadi. “Ishlab pul topay oilamni boqay” deya dangasalikni tashlaydi va oilasiga tezda qut baraka kiradi. Alloh Taoloning o’zi Qur’oni Karimda:

“Ular agar faqir bo’lsalar, Alloh o’z fazli bilan boy qilib qo’yadi”, deb va’da bergen. (Nur surasi 32).

Qolaversa, nikohni insonning faqat Shahvoniy nafsi qondiruvchi narsa, deb qaramaslik kerak. Shariatimiz hukmiga ko’ra nikoh orqali er – xotinning o’rtasida mehr, muhabbat, shafqat, sadoqat rishtalari paydo bo’ladi va jamiyat turli

iflosliklardan poklanib, sog'lomlashadi. Undan ahillik, ittifoqlik, yuzaga keladi. U Alloh tomonidan o'z bandalariga berilgan ulug' ne'mat va muborak hadya bo'lgani uchun insonlar jamoasini yaxshilik, ezgulik, insoniylik yo'liga olib boradi.